

Hvad endelig Forholdet til Underdommer-Lønningerne udenfor København an-

gaar, skal nævnes, at disse ifølge Lov af 1. Juli 1870 stille sig saaledes:

for 1ste Kl.s Embeder 6,200 Kr., stigende efter	10 Aar til 6,800 Kr.,	
- 2den — — — 5,200 — — —	10 — - 5,800 —	
- 3die — — — 4,400 — — —	5 — - 4,800 —	efter 10 Aar til 5,200 Kr.,
- 4de — — — 3,400 — — —	5 — - 3,800 —	— 10 — - 4,200 —
- 5te — — — 2,800 — — —	5 — - 3,200 —	— 10 — - 3,600 —

hvortil kommer forskellige Ekstraintægter, særlig „Kopipenge“, hvilke for adskillige Underdommer-Embæder udgøre ikke helt ringe Beløb.

Det vil heraf ses, at Gennemsnittet af den for Dommerne i Københavns Byret foreslaaede Lønning falder sammen med Gennemsnittet af den faste Løn for 2den Klasses Embæder: 5,500 Kr.

Naar som foreslaaet Lønningen for Dommerne i Landsretterne sættes til 5—7,000 Kr. og for Dommerne i Højesteret til 7,500 Kr.—9,500 Kr. er der derhoskabet et nogenlunde naturligt Forhold mellem Dommerlønningerne i de forskellige Instanser.

* * *

Med Hensyn til de til de kollegiale Retters Justitskontorer knyttede Embæds- og Bestillingsmænd gaar nærværende Forslag ud paa at jævnstille dem med Ministeriernes Embæds- og Bestillingsmænd af tilsvarende Grad, saaledes at de faa en lignende Lønning som den, der er tillagt disse ved Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Paragraffer skal følgende bemærkes:

Til § 1.

Naar Lønnen for Højesterets Formand og øvrige Dommere foreslaas sat til henholdsvis 11,600 Kr. og 7,500 Kr., stigende til 9,500 Kr., skal man herved særlig fremhæve, at disse Lønninger ikke ere højere, end hvad en Afpasning af de i Loven af 21. Januar 1857 foreskrevne Lønninger efter Nutidens Forhold medfører, og formentlig ikke kunne være lavere, hvis man vil gøre sig Haab om at drage dygtige juridiske Kræfter fra alle forskellige Kredse ind paa Dommervejen med Stillingen som Dommer i Højesteret som sidste og øverste Maal.

Til Sammenligning kan anføres, at Lønnen for den svenske Højesterets Medlemmer fra afvigte Aars Begyndelse er sat op til 13,000 Kr. straks fra deres Udnævneelse at regne.

Hvad Stigningsperioden angaar, har man holdt sig til den gældende Ret, hvorefter den er 3-aarig, dog at Antallet af Stigninger er formindsket til 4 i Stedet for 5 og de enkelte Stigninger til Gængæld forøgede fra 400 Kr. til 500 Kr. Naar man betænker, at Gennemsnitsalderen for dem, der komme i Højesteret, er 55 Aar, tager det sig nemlig temmelig urimeligt ud at ansætte Stigningsperioden til 15 Aar, saaledes at den fulde Gage først naas med 70 Aar.

At stille de to Formænd i Landsretten og Formanden i Sø- og Handelsretten i samme Lønningsklasse som Højesteretsdommere er formentlig stemmende med disse Dommer-Embæders Betydningsfuldhed, ligesom det er i Overensstemmelse med, hvad der af Justitsministeren blev foreslaaet i det til Retspleje-Reformforslagene af 1880—81 knyttede Lønningsforslag.

Derimod foreslaas en noget lavere Løn for Formanden i Københavns Byret: 6,500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 500 Kr. til 8,500 Kr.

Med Hensyn til de for de øvrige Landsrets- og Byretsdommere foreslaaede Lønninger, henholdsvis 5,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 500 Kr. til 7,000 Kr., og 4,500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 500 Kr. til 6,500 Kr., henvises til de indledende atmindelige Bemærkninger, idet man dog tillige skal fremhæve det meningsløse i den nuværende Ordning, hvorefter Medlemmerne af Landets Overretter, fra hvilke Højesteret fortrinsvis rekrutteres, ere lønnede med en Gage, der er lavere end den for 3die Klasses Underdommer-Embæder normerede.

For Næstformanden i Sø- og Handelsretten, hvilken Stilling i Henhold til Retsplejelovens § 9 bliver en selvstændig Dommerstilling, er det fundet rimeligt at foreslaa en Lønning, der svarer til den for Landsdommerne foreslaaede.

Det bemærkes sluttelig, at en Nedsættelse af de saaledes foreslaaede Dommerlønninger vil bevirke, at disse blive lavere end de i Retsplejelovens § 1001 hjemlede midlertidige Lønninger for de tilsvarende